KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 360/2012

af 25. april 2012

om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte [1], særlig artikel 2, stk. 1,

efter offentliggørelse af et udkast til denne forordning [2],

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Efter forordning (EF) nr. 994/98 kan Kommissionen udstede en forordning om, at støtteforanstaltninger, der ligger under en bestemt tærskel, ikke anses for at opfylde kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og derfor ikke er omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 108, stk. 3.

(2) Med hjemmel i ovennævnte forordning har Kommissionen bl.a. udstedt forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte [3], hvori der fastsættes et generelt de minimis-loft på 200 000 EUR pr. støttemodtager over en periode på tre regnskabsår.

(3) Kommissionens erfaringer med anvendelsen af statsstøttereglerne på virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse som omhandlet i traktatens artikel 106, stk. 2, har vist, at det loft, under hvilket fordele, der indrømmes sådanne virksomheder, ikke kan anses for at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og/eller at fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene, i nogle tilfælde kan afvige fra det generelle de minimis-loft, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1998/2006. I det mindste nogle af disse fordele kan udgøre kompensation for meromkostninger, der er forbundet med udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Desuden har mange af de aktiviteter, der opfylder betingelserne for at blive betragtet som tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, et begrænset geografisk omfang. Parallelt med forordning (EF) nr. 1998/2006 bør der derfor indføres en forordning, der indeholder særlige de minimis-regler for virksomheder, som udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Der bør fastsættes et loft for den de minimis-støtte, som hver virksomhed kan modtage i en bestemt periode.

(4) I lyset af Kommissionens erfaringer bør støtte ydet til virksomheder, der udfører en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, anses for ikke at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og/eller ikke at fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene, når den samlede støtte, der er ydet til udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomiske interesse, og som modtageren har modtaget hertil, ikke overstiger 500 000 EUR over en periode på tre regnskabsår. I betragtning af udviklingen inden for personbefordring ad landevej og det forhold, at tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse inden for dette område først og fremmest er af lokal karakter, bør der ikke anvendes et lavere loft herfor, og loftet på 500 000 EUR bør finde anvendelse.

(5) De år, der skal tages med i betragtning ved vurderingen af, om dette loft er overholdt, bør være regnskabsårene, som benyttes til skatteformål af virksomheden i den pågældende medlemsstat. Den relevante treårsperiode er glidende i den forstand, at man, hver gang der ydes ny de minimis-støtte, skal fastlægge den samlede de minimis-støtte, der er ydet i det indeværende og de to foregående regnskabsår. Støtte, der er ydet af en medlemsstat, bør medtages, også selv om den finansieres helt eller delvis med EU-midler. Støtte ud over de minimis-loftet bør ikke kunne opdeles i flere mindre dele for dermed at kunne henføres under denne forordnings anvendelsesområde.

(6) Denne forordning bør kun finde anvendelse på støtte til udførelse af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. Modtageren bør derfor skriftligt overdrages at udføre den tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, som støtten ydes til. Overdragelsesakten bør informere virksomheden om, hvilken tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse støtten ydes til, men den behøver ikke nødvendigvis indeholde alle de detaljerede oplysninger, der er anført i Kommissionens afgørelse 2012/21/EU af 20. december 2011 om anvendelse af

[1] EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.
[2] EUT C 8 af 11.1.2012, s. 23.
[3] EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5.

bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ([1]).

(7) På grund af de særlige regler, der gælder for primærproduktion af landbrugsprodukter, fiskeri, akvakultur og vejgodstransport, det faktum, at virksomheder inden for disse sektorer sjældent får overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, samt risikoen for, at støttebeløb, der ligger under loftet i denne forordning, kunne opfylde kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, i disse sektorer, bør denne forordning ikke finde anvendelse herpå. Hvis en virksomhed er aktiv inden for primærproduktion af landbrugsprodukter, fiskeri, akvakultur eller vejgodstransport samt inden for andre sektorer eller aktiviteter, bør denne forordning dog finde anvendelse på disse andre sektorer eller aktiviteter (såsom opsamling af havaffald), forudsat at medlemsstaterne ved hjælp af egnede midler, såsom ved at holde aktiviteterne adskilt eller ved at udskille omkostningerne, sikrer, at der ikke i henhold til denne forordning ydes de minimis-støtte til aktiviteterne i de udelukkede sektorer. Medlemsstaterne bør særligt kunne opfylde denne forpligtelse ved at begrænse de minimis-støttebeløbet til kompensationen for omkostningerne ved at tilvejebringe tjenesteydelsen, heri indbefattet en rimelig fortjeneste. Denne forordning bør ikke finde anvendelse på kulsektoren på grund af dens særlige karakteristika og det faktum, at virksomheder inden for disse sektorer sjældent får overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.

(8) I betragtning af de ligheder, der er mellem forarbejdning og afsætning af henholdsvis landbrugsprodukter og ikke-landbrugsprodukter, bør denne forordning finde anvendelse på forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter på visse betingelser. Hverken de nødvendige aktiviteter på bedriften for at forberede et produkt til det første salg, såsom høst og tærskning af korn eller forpakning af æg, eller det første salg til videreforhandlere eller forarbejdningsvirksomheder bør betragtes som forarbejdning eller afsætning i forbindelse med denne forordning.

(9) Domstolen har fastslået ([2]), at når Unionen ved lovgivning har indført en fælles markedsordning i en given landbrugssektor, har medlemsstaterne pligt til at afstå fra enhver foranstaltning, der kan underminere eller fravige en sådan ordning. Denne forordning bør derfor ikke gælde for støtte, hvis størrelse fastsættes ud fra prisen for eller mængden af produkter, der indkøbes eller bringes på markedet. Den bør heller ikke finde anvendelse på de minimis-støtte, der er betinget af, at støtten deles med primærproducenter.

(10) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på de minimis-eksportstøtte eller de minimis-støtte, der begunstiger indenlandske produkter i forhold til importerede.

(11) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på støtte til kriseramte virksomheder som defineret i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ([3]), eftersom der ikke bør ydes driftsstøtte til kriseramte virksomheder uden for en omstruktureringsplan, og der er vanskeligheder forbundet med at fastlægge bruttosubventionsækvivalenten for støtte til virksomheder af denne type.

(12) I overensstemmelse med de principper, der gælder for statsstøtte, som er omfattet af traktatens artikel 107, stk. 1, bør de minimis-støtte anses for at være ydet på det tidspunkt, hvor virksomheden har opnået ret til at modtage støtten i henhold til den gældende nationale ordning.

(13) For at forhindre en omgåelse af den maksimale støtteintensitet, som er fastsat i forskellige EU-instrumenter, bør de minimis-støtte ikke kunne kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan kumulering vil medføre en støtteintensitet, der er højere end den, der er fastsat for de enkelte særlige tilfælde i en gruppefritagelsesforordning eller –afgørelse, som Kommissionen har vedtaget.

(14) Denne forordning bør ikke begrænse anvendelsen af forordning (EF) nr. 1998/2006 på virksomheder, som udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Medlemsstaterne bør frit kunne anvende denne forordning eller forordning (EF) nr. 1998/2006 på støtte, der ydes til udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.

(15) EU-Domstolen har i *Altmark*-dommen ([4]) opstillet en række betingelser, der skal være opfyldt for, at kompensation for udførelse af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse ikke udgør statsstøtte. Disse betingelser sikrer, at kompensation, som er begrænset til de nettoomkostninger, der påføres effektive virksomheder i forbindelse med udførelsen af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, ikke udgør statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 1. Kompensation, som overstiger disse nettoomkostninger, udgør statsstøtte, der kan erklæres forenelig på grundlag af de

([1]) EUT L 7 af 11.1.2012, s. 3.
([2]) Sag C-456/00, *Den Franske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 2002 I, s. 11949.
([3]) EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.
([4]) Sag C-280/00, *Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg* mod *Nahverkehrs- gesellschaft Altmark GmbH og Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht*, Sml. 2003 I, s. 7747.

gældende EU-regler. For at undgå, at denne forordning anvendes til at omgå de betingelser, der er opstillet i *Altmark*-dommen, og for at undgå, at de minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning påvirker samhandelen som følge af støttens kumulering med anden kompensation for den samme tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, bør de minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning ikke kumuleres med anden kompensation ydet for udførelse af den samme tjenesteydelse, uanset om der er tale om statsstøtte eller ej i henhold til *Altmark*-dommen eller forenelig statsstøtte efter afgørelse 2012/21/EU eller meddelelsen fra Kommissionen – Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011) ([1]). Denne forordning bør derfor ikke finde anvendelse på kompensation, som modtages for udførelse af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, for hvilken der også ydes andre former for kompensation, medmindre sådan anden kompensation udgør de minimis-støtte i overensstemmelse med andre de minimis-forordninger, og reglerne om kumulering i denne forordning er overholdt.

(16) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og en korrekt anvendelse af de minimis-loftet bør alle medlemsstater anvende den samme beregningsmetode. For at lette beregningen bør støttebeløb, der ikke udbetales som kontante tilskud, omregnes til bruttosubventionsækvivalenten i overensstemmelse med gældende praksis ved anvendelsen af de minimis-reglen. Ved beregningen af subventionsækvivalenten for andre former for gennemsigtig støtte end tilskud og for rateudbetalt støtte er det nødvendigt at anvende de gældende markedsrenter på støttetidspunktet. Med henblik på en ensartet, gennemsigtig og enkel anvendelse af statsstøttereglerne bør markedsrenterne i forbindelse med denne forordning anses for at være referencesatserne som fastsat i meddelelsen fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten ([2]).

(17) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og effektivt tilsyn bør denne forordning kun finde anvendelse på de minimis-støtte, som er gennemsigtig. Gennemsigtig støtte er støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering. En sådan præcis beregning kan f.eks. foretages i forbindelse med tilskud, rentetilskud og begrænsede skattefritagelser. Støtte indeholdt i kapitaltilførsler bør ikke betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre det samlede beløb i forbindelse med den offentlige kapitaltilførsel holdes under de minimis-loftet. Støtte indeholdt i risikokapitalforanstaltninger, jf. EF-retningslinjerne for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder ([3]), bør ikke betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre den kapital, der leveres gennem risikokapitalordningen, holdes under de minimis-loftet for hver enkelt virksomhed. Støtte indeholdt i lån bør behandles som gennemsigtig de minimis-støtte, når bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af de gældende markedsrenter på støttetidspunktet.

(18) Det er nødvendigt at skabe retssikkerhed med hensyn til garantiordninger, som ikke vil kunne påvirke samhandelen og fordreje konkurrencevilkårene, og for hvilke der foreligger tilstrækkelige oplysninger til, at der kan foretages en pålidelig vurdering af de potentielle virkninger. Forordningen bør derfor omsætte de minimis-loftet på 500 000 EUR til et garantispecifikt loft, baseret på det garanterede beløb i forbindelse med det individuelle lån, som ligger til grund for garantien. Dette specifikke loft bør beregnes efter en metode til vurdering af det statsstøttebeløb, der er indeholdt i garantiordninger for lån til rentable virksomheder. Den metode og de oplysninger, der anvendes til beregning af det garantispecifikke loft, bør ikke anvendes på kriseramte virksomheder som omhandlet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder. Dette specifikke loft bør derfor ikke gælde for individuel støtte, som ydes uden for en garantiordnings anvendelsesområde, for støtte til kriseramte virksomheder eller for garantier for underliggende transaktioner, der ikke udgør et lån, såsom garantier for aktietransaktioner. Det specifikke loft bør fastsættes på grundlag af det forhold, at en garanti på 3 750 000 EUR kan anses for at have en bruttosubventionsækvivalent svarende til de minimis-loftet på 500 000 EUR, når der tages hensyn til en maksimumssats (nettokonkursrate) på 13 %, der repræsenterer det mest pessimistiske scenario for garantiordninger i Unionen. Kun garantier, der dækker op til 80 % af det underliggende lån, bør være omfattet af disse specifikke lofter. En metode, som Kommissionen har godkendt på grundlag af en anmeldelse i henhold til en kommissionsforordning på statsstøtteområdet, kan også anvendes af medlemsstaterne til vurdering af en garantis bruttosubventionsækvivalent, hvis den godkendte metode udtrykkeligt tager sigte på den type garantier og underliggende transaktioner, der er relevante i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.

(19) På grundlag af en anmeldelse fra en medlemsstat kan Kommissionen undersøge, om en støtteforanstaltning, der ikke består i et tilskud, et lån, en garanti, et kapitalindskud, en risikokapitalforanstaltning eller en begrænset

([1]) EUT C 8 af 11.1.2012, s. 15.
([2]) EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6.
([3]) EUT C 194 af 18.8.2006, s. 2.

skattefritagelse, medfører en bruttosubventionsækvivalent, som ikke overstiger de minimis-loftet og derfor kan være omfattet af denne forordnings bestemmelser.

(20) Kommissionen har pligt til at sikre, at statsstøttereglerne overholdes, og især at støtte, der ydes efter de minimis-reglerne, opfylder betingelserne herfor. I overensstemmelse med samarbejdsprincippet i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union bør medlemsstaterne lette udførelsen af denne opgave ved at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den samlede støtte, der i henhold til de minimis-reglerne ydes til den samme virksomhed til udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, ikke overstiger det samlede tilladte loft. Med henblik herpå og for at sikre, at reglerne om kumulering med de minimis-støtte ydet i overensstemmelse med andre de minimis-forordninger overholdes ved ydelse af de minimis-støtte efter denne forordning, bør medlemsstaterne underrette den pågældende virksomhed om støttens beløb og dens karakter af de minimis-støtte med henvisning til denne forordning. Før ydelsen af en sådan støtte skal medlemsstaten desuden afkræve virksomheden en erklæring om anden de minimis-støtte omfattet af denne forordning eller andre de minimis-forordninger, som denne måtte have modtaget i løbet af det pågældende regnskabsår samt de foregående to regnskabsår. Medlemsstaterne bør også have mulighed for i stedet at sikre, at loftet overholdes, ved hjælp af et centralt register.

(21) Denne forordning bør finde anvendelse, medmindre andet gælder i henhold til EU-lovgivningen om offentlige indkøb eller supplerende krav affødt af traktaten eller EU-lovgivningen inden for bestemte sektorer.

(22) Denne forordning bør finde anvendelse på støtte, der inden dens ikrafttræden er ydet til virksomheder, som udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.

(23) Kommissionen agter at tage denne forordning op til revision fem år efter dens ikrafttræden —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde og definitioner

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte til virksomheder, der udfører en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse som omhandlet i traktatens artikel 106, stk. 2.

2. Forordningen finder ikke anvendelse på:

a) støtte til virksomheder inden for fiskeri og akvakultur, som er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 [1]

b) støtte til virksomheder inden for primærproduktion af landbrugsprodukter

c) støtte til virksomheder inden for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, når:

i) støttebeløbet fastsættes på basis af prisen for eller mængden af sådanne produkter, som indkøbes hos primærproducenter eller afsættes af de pågældende virksomheder

ii) støtten er betinget af, at den helt eller delvis videregives til primærproducenter

d) støtte til aktiviteter, der er knyttet til eksport til tredjelande eller medlemsstater, nemlig støtte, der er direkte forbundet med de eksporterede mængder, etablering og drift af distributionsnet eller andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed

e) støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter frem for importerede

f) støtte til virksomheder i kulsektoren som defineret i Rådets afgørelse 2010/787/EU [2]

g) støtte til virksomheder, som udfører vejgodstransport for fremmed regning

h) støtte til kriseramte virksomheder.

Hvis en virksomhed er aktiv inden for en af de sektorer, som er nævnt i første afsnit, litra a), b), c) eller g), samt i andre sektorer, som ikke er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde, finder denne forordning kun anvendelse på støtte, som ydes til andre sektorer eller aktiviteter, forudsat at medlemsstaterne ved hjælp af egnede midler, såsom ved at holde aktiviteterne adskilt eller ved at udskille omkostningerne, sikrer, at der ikke i henhold til denne forordning ydes de minimis-støtte til aktiviteterne i de udelukkede sektorer.

3. I denne forordning forstås ved:

a) "landbrugsprodukter": de i bilag I til traktaten opførte produkter med undtagelse af fiskerivarer

b) "forarbejdning af landbrugsprodukter": en operation, hvorved et landbrugsprodukt omdannes til et andet landbrugsprodukt, undtagen aktiviteter på bedriften, der er nødvendige for at forberede et animalsk produkt eller et planteprodukt til det første salg

c) "afsætning af landbrugsprodukter": opbevaring eller udstilling med henblik på salg, udbydelse til salg, levering eller enhver anden form for omsætning, med undtagelse af en primærproducents første salg til forhandlere eller forarbejdningsvirksomheder og enhver aktivitet til forberedelse af et produkt til et sådant første salg; en primærproducents salg til den endelige forbruger betragtes som afsætning, hvis det finder sted i særskilte lokaliteter, der er indrettet til dette formål.

[1] EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22.

[2] EUT L 336 af 21.12.2010, s. 24.

Artikel 2

De minimis-støtte

1. Støtte ydet til virksomheder, der udfører en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor ikke omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 108, stk. 3, forudsat at den opfylder betingelserne i denne artikels stk. 2 til 8.

2. Den samlede de minimis-støtte, der ydes til en enkelt virksomhed, som udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, må ikke overstige 500 000 EUR over en periode på tre regnskabsår.

Dette loft gælder uanset de minimis-støttens form, og uanset om den af medlemsstaten ydede støtte finansieres helt eller delvis med EU-midler. Perioden fastlægges på grundlag af de regnskabsår, virksomheden har anvendt i den pågældende medlemsstat.

3. Det i stk. 2 fastsatte loft angives som et kontant tilskud. Alle tal, der benyttes, skal angive bruttobeløbene, dvs. før nogen form for beskatning. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, skal støttebeløbet være støttens bruttosubventionsækvivalent.

Støtte, der udbetales i flere rater, tilbagediskonteres til sin værdi på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskonteringsformål, er den gældende tilbagediskonteringssats på støttetidspunktet.

4. Denne forordning finder kun anvendelse på støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering ("gennemsigtig støtte"). Følgende gælder:

a) støtte indeholdt i lån betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, når bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af den gældende referencesats på det tidspunkt, hvor tilskuddet blev ydet

b) støtte indeholdt i kapitaltilførsler betragtes ikke som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre det samlede beløb i forbindelse med den offentlige kapitaltilførsel holdes under de minimis-loftet

c) støtte indeholdt i risikokapitalforanstaltninger betragtes ikke som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre den kapital, der leveres gennem risikokapitalordningen, holdes under de minimis-loftet for hver enkelt virksomhed

d) individuel støtte, der ydes til virksomheder, som ikke er kriseramte, i henhold til en garantiordning, behandles som gennemsigtig de minimis-støtte, når den garanterede del af det underliggende lån, der ydes efter ordningen, ikke overstiger 3 750 000 EUR pr. virksomhed. Hvis den garanterede del af det underliggende lån kun tegner sig for en given andel af dette loft, anses garantiens bruttosubventionsækvivalent for at svare til den samme andel af det loft, der er fastsat i stk. 2. Garantien må ikke overstige 80 % af det underliggende lån. Garantiordninger betragtes også som gennemsigtige, hvis:

i) metoden til beregning af garantiernes bruttosubventionsækvivalent er blevet godkendt af Kommissionen inden ordningens gennemførelse på grundlag af en anmeldelse af metoden i henhold til en forordning, som Kommissionen har vedtaget på statsstøtteområdet, og

ii) den godkendte metode udtrykkeligt tager sigte på den type garantier og underliggende transaktioner, der er relevante i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.

5. Hvis den samlede de minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning til en virksomhed, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, overstiger det i stk. 2 fastsatte loft, kan støtten ikke henføres under denne forordning, heller ikke for den del, som ikke overstiger loftet. I så fald kan denne forordning ikke påberåbes med hensyn til den pågældende støtteforanstaltning.

6. De minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning må ikke kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan kumulering vil medføre en støtteintensitet, der er højere end den, der er fastsat for de enkelte specifikke tilfælde i en gruppefritagelsesforordning eller afgørelse vedtaget af Kommissionen.

7. De minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning kan kumuleres med de minimis-støtte ydet i henhold til andre de minimis-forordninger op til det i stk. 2 fastsatte loft.

8. De minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning må ikke kumuleres med nogen kompensation ydet for udførelse af den samme tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, uanset om den udgør statsstøtte eller ej.

Artikel 3

Tilsyn

1. Når en medlemsstat har til hensigt i overensstemmelse med denne forordning at yde de minimis-støtte til en virksomhed, giver den virksomheden skriftlig meddelelse om det forventede støttebeløb, udtrykt i bruttosubventionsækvivalent, om den tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, støtten ydes til, og om støttens karakter af de minimis-støtte med udtrykkelig henvisning til denne forordning og angivelse af dens titel og henvisning til offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Når der efter denne forordning ydes de minimis-støtte til forskellige virksomheder i henhold til en ordning, og der

efter ordningen ydes forskellige beløb i individuel støtte til virksomhederne, kan den pågældende medlemsstat vælge at opfylde denne forpligtelse ved at meddele virksomhederne et fast beløb svarende til det maksimumsbeløb, der kan ydes i henhold til ordningen. I så fald skal det faste beløb lægges til grund ved afgørelsen af, om loftet i artikel 2, stk. 2, er overholdt. Før støtten ydes, skal medlemsstaten desuden fra den virksomhed, der udfører tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, indhente en skriftlig eller elektronisk erklæring om enhver anden de minimis-støtte, der er modtaget i henhold til denne forordning eller andre de minimis-forordninger i løbet af det indeværende regnskabsår og de forudgående to regnskabsår.

Medlemsstaten kan først yde den nye de minimis-støtte i henhold til denne forordning, når den har kontrolleret, at støtten ikke medfører, at det samlede de minimis-støttebeløb, som er ydet den pågældende virksomhed, kommer til at overstige det loft, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, og at reglerne om kumulering i artikel 2, stk. 6, 7 og 8 er overholdt.

2. Har en medlemsstat oprettet et centralt register over de minimis-støtte med fuldstændige oplysninger om al de minimis-støtte, der er ydet af samtlige myndigheder i den pågældende medlemsstat til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, finder stk. 1, første afsnit, ikke længere anvendelse fra det tidspunkt, hvor registret dækker en periode på tre år.

3. Medlemsstaterne samler og registrerer alle oplysninger om anvendelsen af denne forordning. Registret skal omfatte alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå, at betingelserne i denne forordning er opfyldt. De registrerede oplysninger om individuel de minimis-støtte opbevares i 10 regnskabsår regnet fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. De registrerede oplysninger om en de minimis-støtteordning opbevares i 10 år fra det tidspunkt, hvor der sidst blev udbetalt individuel støtte i henhold til ordningen. På Kommissionens skriftlige anmodning giver medlemsstaterne inden 20 arbejdsdage eller inden for en længere frist, der måtte være fastsat i anmodningen, Kommissionen alle de oplysninger, denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt, især hvad angår det samlede de minimis-støttebeløb, som en virksomhed har modtaget i henhold til denne forordning og andre de minimis-forordninger.

Artikel 4

Overgangsbestemmelser

Denne forordning finder anvendelse på de minimis-støtte til udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, der er ydet inden dens ikrafttræden, forudsat at støtten opfylder betingelserne i artikel 1 og 2. Støtte til udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, der ikke opfylder disse betingelser, vurderes efter de relevante afgørelser, rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser.

Ved denne forordnings udløb kan de minimis-støtte, der opfylder forordningens betingelser, fortsat ydes i en periode på seks måneder.

Artikel 5

Ikrafttræden og anvendelsesperiode

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes indtil den 31. december 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. april 2012.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand